

РЕШЕНИЕ

№ 2603

гр. София, 15.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав, в публично заседание на 05.04.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **650** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Решение по адм.д. № 650 / 2012 г., Административен съд София – град, II а.о., 35 с-в
5 стр.

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, във връзка със Закона за достъпа до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба вх. № Ц-03-125 от 04.01.2012 г. при ответника от [фирма], [населено място] срещу Заповед № 1234 / 19.12.2011 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите за предоставяне на информация по заявление вх. № Ц-03-12472 от 10.11.2012 г., в частта ѝ, с която се отказва достъп до информацията, поискана по т.1 и по т.3 от заявлението.

Жалбоподателят счита, че отказът е в противоречие с материалния закон. Иска съдът да го отмени и да задължи административния орган да предостави исканата информация.

Ответникът счита, че информацията по т.1 от заявлението не е отказвана, като може да бъде предоставена от РД II. след заплащане на съответните разходи, а заявлението по т.3 касае вътрешни правила, които не представляват обществена информация.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу подлежащ на обжалване административен акт, от активно легитимирано лице и в срок.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Административен съд София – град, II а.о., 35 състав, като взе предвид доводите на страните и прецени доказателствата по делото в тяхната съвкупност, въз основа на наведените в жалбата основания и като извърши служебна проверка относно законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания, предвидени в чл.146 от АПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Съгласно чл.28, ал.2, вр. чл.3 от ЗДОИ решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп се взема от органа, представляващ съответния задължен по закон субект, или от „изрично определено от него лице”.

Решението за преставяне на достъп до информация, съответно отказът за това следва да бъде постановен в законоустановена форма на „мотивирано решение” със задължителни изискуеми реквизити по чл.38 от ЗДОИ.

Лицето, което представлява Комисията за защита на потребителите, която в случая е задълженият субект по чл.3, ал.1 от ЗДОИ, е нейният председател. Процесното решение е постановено от именно от него и в предвидената от закона форма, предвид което не са налице основания за обявяване на неговата нищожност по чл.146, т.1 и т.2 от АПК.

В същото време, съдът установява, че при издаването му, в оспорваната част по повод т.1 и т.3 от заявлението за достъп на [фирма], [населено място] са налице съществени нарушения на административно – производствените правила и не е съобразен материалния закон, и двете представляващи основания за отмяна, съгласно чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

С подаденото заявление по т.1 и т.3 управителят на [фирма], [населено място] е поискал да му бъде предоставена информация:

По т.1: Писмена справка на хартиен носител относно следните обстоятелства: през 2011 г. колко и кои електронни сайтове за електронна търговия за територията на страната са били проверявани за нарушения по Закона за туризма за извършване на посредническа агентска дейност при продажба на организирани туристически пътувания; колко и кои сайтове са проверявани в рамките на „Национална кампания – жалби по Закона за туризма” и кога и въз основа на какъв административен акт е стартирала тя; колко нарушения за 2011 г. на територията на страната, представляващи посредническа и агентска дейност без лиценз при продажба на организирани туристически пътувания и на кои сайтове за електронна търговия са били констатирани и колко наказателни постановления за същия период са издадени за констатираните нарушения, съответно колко от тях са влезли в сила; какви задължителни указания са дадени във връзка с констатираните нарушения и по отношение на кои от сайтовете за електронна търговия; кой е законният повод, основанието и темата на започнала проверка с Констативен протокол № К-[ЕГН] / 24.10.2011 г. на инспектор при РД на КЗП – П..

По т.3: Приетите от Комисията за защита на потребителите Указания за извършване на специализирани проверки по установяване наличието на опасни стоки и услуги на българския пазар.

Описаната по-горе информация по т.1 от заявлението е налична в Комисията за защита на потребителите, предвид осъществяваната от нея контролна дейност, предвид правомощията ѝ съгласно чл.165 от Закона за защита на потребителите, чл.64 и чл.64б от Закона за туризма и чл.20 от Закона за електронната търговия. Това не се и отрича от ответника като в съдебното производство се предоставя част от исканата информация

от процесуалния му представител под формата на неофициална справка, неподписана и с дописвания и задрасквания на ръка за извършвани проверки на електронни сайтове, и съответно съставени актове за нарушения.

В оспореното решение на заявителя е отказано предоставянето на исканата информация по т.1 от заявлението само с мотив, че исканата информация е „масивна и не е обработена”.

Такова основание за отказ за предоставяне на информация сред изрично изписаните такива в чл.37 от ЗДОИ не съществува, поради което и само на това основание постановеният отказ за предоставяне на информация по т.1 от заявлението като несъобразен с материалния закон следва да бъде отменен и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне.

При произнасянето и с оглед характера и обема на исканата информация, административният орган следва да съобрази и долните разпоредби на закона:

На първо място, по реда на чл.30 от ЗДОИ, срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ може да бъде удължен, но с не повече от 10 дни, когато поисканата в заявлението информация е в голямо количество и е необходимо допълнително време за нейната подготовка. В този случай, в уведомление се посочват причините за удължаване на срока, в който ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация.

И на второ място, доколкото очевидно исканата информация касае данни за осъществявана контролна дейност по отношение и на други търговски субекти, различни от заявителя, задълженото по ЗДОИ лице следва да изпълни преди това предвидената в закона процедура за искане на съгласие по чл.31 от ЗДОИ.

Срокът по чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ може да бъде удължен, но с не повече от 14 дни, когато исканата обществена информация се отнася до трето лице и е необходимо неговото съгласие за предоставянето ѝ.

В тези случаи административният орган е „длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението за достъп”. В решението си за предоставяне на достъп съответният орган е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасящата се до него информация.

Следва да се има предвид, че дори и при неполучаване на съгласие от третото лице в определения срок или при изричен отказ да се даде съгласие, органът може да предостави информацията при условията на чл.31, ал.4 от ЗДОИ / в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице/ или да откаже мотивирано по реда на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ, като отново следва да предостави частичен достъп само до онази част от информацията, достъпът, до която не е ограничен / чл.37, ал.2 от ЗДОИ/.

Горната процедура обаче следва да се изпълни само за предоставянето на информация относно самите търговски дружества, поддържащи електронните сайтове, но не и при предоставянето на цялата останала поисканата статистическа информация за брой извършени проверки, брой наложени санкции и т.н., нито пък относно информация за самите електронни сайтове, които поради самата си същност, налични в интернет пространството, вече са публично достояние.

Относно информацията по т.3 от заявлението, а именно Указания за извършване на специализирани проверки по установяване наличието на опасни стоки и услуги на българския пазар, приети от КЗП, като мотив за отказ в заповедта е изтъкнато, че

„информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на КЗП и няма самостоятелно значение”, съответно, че достъпът до нея е ограничен на основание чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ.

Като основание за отказ за предоставяне на информация по чл. 37, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДОИ, във връзка с цитираната от административния орган разпоредба на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ действително е предвидена възможност за отказ за предоставяне на достъп до служебна обществена информация, когато „тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение”, но в скоби след този текст, като пояснение в самия закон е посочено какво точно се има предвид под тази формулировка, а именно „мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации”.

Исканите „указания” далеч не са мнения, препоръки, становища или консултации, послужили за издаване на административен акт, а самостоятелен вътрешен административен акт, т.е. такъв, който създава права и задължения за органи или организации, подчинени на органа издал акта, който дори би подлежал на съдебен контрол, в случай, че засяга права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица / чл.2, ал.2, т.3 от АПК/. Предвид наименованието на акта, а именно Указания за извършване на специализирани проверки по установяване наличието на опасни стоки и услуги на българския пазар, той явно касае реда за извършване на проверки върху търговската дейност на определени лица, т.е. неизбежно би засегнал техни права и законни интереси.

По изложените съображения и отказът за предоставяне на информацията по т.3 от заявлението не съответства на материалния закон, поради което следва да бъде отменен.

При горните аргументи съдът счита, че Заповед № 1234 / 19.12.2011 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите в оспорената ѝ част е незаконосъобразен административен акт и следва да бъде отменен на основание чл.146, т.3 и т.4 от АПК.

Доколкото производството е започнало по заявление на заинтересовано лице, по което компетентният административен орган дължи произнасяне, съдът следва да изпрати преписката за произнасяне по реда и в сроковете на ЗДОИ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място] срещу Заповед № 1234 / 19.12.2011 г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите за предоставяне на информация по заявление вх. № Ц-03-12472 от 10.11.2012 г., в частта ѝ, с която се отказва достъп до информацията, поискана по т.1 и по т.3 от заявлението.

ИЗПРАЩА преписка на административния орган за ново произнасяне по т.1 и по т.3 от заявление вх. № Ц-03-12472 от 10.11.2012 г., в сроковете и по реда на Закона за достъп до обществената информация и при съобразяване с мотивите на решението.

Препис от решението, на основание чл.138 от АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от деня на съобщаването му чрез настоящия съд пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

